

Diàleg

AVUI+
Des del 1976

CORPORACIÓ CATALANA
DE COMUNICACIÓ S.L.

ANTONI CAMBREDÓ, president executiu
JOAN ODINA, conseller delegat
ORIOL HUGUET, director general
BERTA CASTELLET, directora de màrqueting
GONZALO CANEDO, director comercial
PATRÍCIA TARRIDA, cap de distribució
JOAN SERRA, director de producció
IVAN GRAU, cap financer
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

**L'ACCIONISTA ÚNIC DE CORREUS
ÉS EL MINISTERI D'ECONOMIA**

Ramon Tremosa
i Balcells

Professor de teoria econòmica a la UB
www.ramontremosa.com

EN SÍNTESI

'Incerta glòria'

La impunitat de Correus

La Comissió Europea (CE) acaba d'imposar una multa de 280,5 milions d'euros a Microsoft perquè incompleix una resolució de l'executiu comunitari i perquè realitza pràctiques monopolístiques contràries a la lliure competència. La CE ja va sancionar la companyia nord-americana el març del 2004 per valor de 497 milions d'euros, i li va exigir que facilités a les empreses del sector tota la informació necessària per desenvolupar programes compatibles amb el seu sistema Windows.

ÉS LA PRIMERA VEGADA QUE LA CE IMPOSA UNA MULTA a una empresa per incomplir una decisió seva. "No es pot consentir que aquest comportament il·legal continuï indefinidament, ja que a la UE cap companyia, gran o petita, està per sobre de la llei", ha dit la comissària europea de Competència, Neelie Kroes.

MENTRE LA UE SANCIONA PRÀCTIQUES MONOPOLÍSTIQUES, a l'Estat espanyol algunes d'aquestes pràctiques campen sense problemes. El de Correus és un cas com un cabàs. "S. E. Correos y Telégrafos, S.A." és avui encara una societat estatal participada en el 100% del seu capital pel sector públic. Amb 60.000 treballadors, molts d'ells funcionaris, disposa d'una quota de mercat molt alta, i gaudeix en alguns dels serveis que presta (distribució postal fora de les grans ciutats) d'una clara posició dominant.

A DIFERÈNCIA DEL JAPÓ I D'ALEMANYA, on en els darrers anys els seus governs han avançat en la privatització de Japan Post i de Deutsche Post, a l'Estat espanyol la liberalització del sector postal incompleix el full de ruta dissenyat per les directives europees. Si bé la llei postal espanyola ha acomplert el calendari previst per la UE, la transposició al dret intern de la normativa comunitària ha estat deficient; tan deficient que el Congrés de Diputats va aprovar l'estiu passat una proposició no de llei instant el govern socialista a esmenar-la, per tal d'incloure les publicacions periòdiques en el servei postal universal. I encara més deficient és el servei postal de Correus: segons un recent informe de Pricewaterhouse Coopers per a la CE, Correus se situa en el darrer lloc de tota la UE-25 en qualitat del servei de distribució postal (Expansión, 06.07.2006).

EL 28 DE JUNY DE 2005 EL TRIBUNAL DE DEFENSA de la Competència (TDC) va imposar a Correus una multa per conducta abusiva de posició de domini de 900.000 euros, la quantitat màxima legalment prevista. Aquesta sentència també obligava Correus a aturar la discriminació que ha estat exercint contra els editors de la premsa professional. Els fets sancionats havien estat denunciats per la barcelonina Associació de Premsa Professional (APP), composta per petits i mitjans editors de revistes de caràcter tècnic i especialitzat adreçades a professionals (jurídiques, mèdiques, turístiques, etcètera), una bona part dels quals són catalans. I és que Correus, coincidint amb l'entrada de l'euro el primer de gener de 2002, i sense previ avís, va incrementar en un 100% les tarifes postals només als editors de premsa professional i no per als de la premsa diària.

DES DE LLAVORS L'APP S'ENFRONTA a les constants negatives de Correus que, gràcies a la seva posició abusiva de monopoli heretada del franquisme, ha optat per la desobediència als jutges en la seva estratègia

JOAN CAMPS

"Mentre la UE sanciona pràctiques monopolístiques, a l'Estat espanyol algunes d'aquestes pràctiques campen sense problemes. El de Correus és un cas com un cabàs"

de dilatació premeditada del procés. Correus va recórrer la sentència del TDC a l'Audiència Nacional (AN), que va resoldre suspendre l'execució de la multa però va exigir d'aturar immediatament les seves pràctiques discriminatòries. Un any més tard, Correus continua avui desobeint l'AN.

AMB AQUESTA POSICIÓ PREPOTENT CORREUS ha estat perjudicant greument la premsa professional del 2002 ençà, cosa que ha obligat moltes revistes a fer reajustaments d'ocupació i a ajornar el llançament de noves capçaleres. En contrast amb els costos creixents que pateix la premsa professional per aquest fet i amb els beneficis que està deixant d'obtenir (costos d'oportunitat), Correus es vanta dels seus crei-

xents beneficis anuals. No es difon, però, que les sancions imposades contra Correus per les seves pràctiques anticompetitives superen els 22 milions d'euros, que s'han d'ingressar a les arques de l'Estat. Però la propietat pública del capital social de Correus, en darrer terme, fa que tot quedi a casa: la multa pagada amb diners de la butxaca esquerra entren a la butxaca dreta, sempre, però, dels mateixos pantalons.

EN AQUEST CONTEXT, L'ÀRBITRE DEL SECTOR postal depèn orgànicament i funcionalment del ministeri de Foment, que arrossega una herència marcada per la llarga convivència entre el regulador i el regulat. Al mateix temps, que l'accionista únic de Correus sigui el ministeri d'Economia és el que permet a aquest antic monopoli públic de burlar les normes i resolucions dels òrgans administratius de competència d'aquest mateix ministeri, així com de la mateixa AN.

SI CORREUS SEGUEIX SENSE ATENDRE les seves advertències, només resten les accions legals per la via penal, per mitjà de les quals la cúpula i alguns treballadors de Correus podrien ser processats i inhabilitats. No té sentit, però, parlar de convergència amb Europa i de modèlica transició a la democràcia si el mateix Estat espanyol ignora la legalitat i trepitja els interessos de petits i mitjans empresaris privats. Després ens exclamarem que minva l'esperit emprenedor i que fins i tot molts fills d'empresaris catalans volen ser funcionaris de la Generalitat o empleats de La Caixa.

Marçal
Sintes

Ara que s'ha complert el setanta aniversari de l'esclat de la Guerra Civil, se m'ha acudit rellegir *Incerta glòria*.

La grandiosa novel·la de Joan Sales és molt més que el retrat de la tragèdia engegada per la sublevació militar i se submergeix brillantment en les profunditats de la naturalesa humana. Com que avui continua ben viva la temptació, per part dels uns i dels altres, de reduir aquella guerra a una rondalla infantil de bons molt bons contra dolents molt dolents, m'ha semblat enriquir i fins útil transcriure la següent reflexió de Cruells, combatent republicà i un dels quatre personatges de ficció que sustenten el relat de Sales. "M'han preguntat més d'una vegada si jo ignorava que, mentre érem al front, a la rereguarda cremaven les esglésies i estossinaven els sacerdots. No ho ignoràvem, que era impossible ignorar-ho; aleshores no sabíem les proporcions increïbles que va prendre la matança al llarg d'aquell estiu, però tanmateix sabíem que la matança hi era. No la ignoràvem; només que per a nosaltres era com si hi hagués hagut la pesta, és que un renega del seu país perquè la pesta hi fa estralls? Estàvem entre dos focs i ho sabíem". I continua Cruells, sobre per què va arrenjar-se amb la república: "Perquè no podia fer res més. Hi hagué, per damunt de tot aquell galimaties de pretextos ideològics, una divisió geogràfica; per la immensa majoria -i jo n'era un- que no sabíem de política, hi hagué això i potser res més. Vam ser republicans perquè la zona on ens trobàvem, d'on érem fills, era la republicana; si haguéssim estat fills de l'altra hauríem estat de l'altra".

m.sintes@hotmail.com